

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Pripremljena se pisma tiskaju po 5 sv. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 nč., za svaki redak više 5 nč. ili u slučaju opetovanja za pogodbe sa upravom. Novci se štiju postarokom naplatom (sa- znanje postalo) na administraciju "Naše Sloga". Ima, pretime i naj- bliže pošta valje točno označiti.

Komni list nedodje na vrijeme, naka to javi odpravitru u otro- canu pismu, za koje se ne plaća postarino, ako se izvana ispiše: "Reklamacija".

Izasi svakog četvrt- naka. Dopisi se vraćaju ako se i setakaje. Nebiljegovani listovi se neprimaju. Prodajna s postarinos stoji 5 for., za setjake 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2 i 1 za pol go- dina. Izvan carevine više postarino.

Uredništvo i administracija mala se u Via Carliata br. 25

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rasta mala stvar, a slogom sve pokriva". Nar. Pos.

Naši prosvjedi (protesti).

(Konac)

9. Naposljed bijaše izključen hrvatski izbornik Cossetto Pavao pok. Grgura iz Tara, jer je prije mnogo godina bio odsudjen na dvogodišnji zatvor. Cossetto je to pripoznao, isjavio pako, da je ovu kaznu odslužio već god. 1880. Tomu je komisija prigovarala, tvrdeć, da je to bilo tekar god. 1881.

Bilo kako drago i neka bi taj izbornik bio počinio ma koji zločin, ipak je posljedica ove odsude preatala polag više puta navedenog §. 20. već nakon 5 godina i nije se u smislu §. 36 nikako smjela više uporabiti.

Osim toga izvaji još komisija, da Cossetto su ime Pavao ima još ime Ivan. Tim je htjela izraziti dvojbu, da li je prisutni identican sa onim, koji je upisan u izbornih listah. Ima se pako opaziti, kad bi ova tvrdnja i istinita bila, da se ob identičnosti ovoga izbornika ipak nebi moglo dvojiti, pošto u obćini Tar ne živi nitko drugi imenom Cossetto, što se eventualno može potvrditi od obćinskog ili župnog ureda.

Na taj način uništila je komisija ništa manje no deset glasova, koji bi svi bili glasovali za hrvatskoga kandidata dr. Laginju, što oni ovdje izričite izjavljuju i svojim potpisom potvrđuju. Uprkos ovom postapku, koji rugla izvrgava svaku pravnu svršet i usprkos tomu, da su na isti način u izbornom kotaru Puli odbacili dva hrvatska izbornika, nije se Talijanom posredilo postignuti željenog cilja.

Dva talijanska izbornika u izbornom kotaru Poreč nisu naime pristupila k izboru, pa se s toga pokazalo kod skrutinija, da su glasovi raspolovljeni.

Po zakonu (§. 49. državnog izbornog reda) imala bi bila kocka odlučiti.

Proti svakom očekivanju odredi pako izborni komesar odmah ući izbor. Već sama riječ "ući izbor" znači, da isti nije puko opetovanje prvog izbora, nego da zaprijeti ponovno razrećkanje glasova.

Gdje se pako, kao u ovom slučaju, natjeđu samo dva kandidata, već je prvi izbor tako rokuć ući izbor i u slučaju, da obodvojica dobe jednaki broj glasova, ima odmah kocka odlučiti.

Ako i nije to u izborom redu za carevinsko vieće tako jasno izraženo, dokazuju to posve nedvojbeno analogna odredbe zemaljskog izbornog reda. Tako određuje izričito n. pr. §. 25. zakona od 9. jennara 1873., br. J. Z. Z. L. za Česku, da u slučaju jednakoga "a glasova ima kocka odlučiti.

Ipak obavio se je u našem slučaju ući izbor, u kojemu se je takozvana talijanska stranka opet poslužila nevjerojatni nezakonitostmi.

Izborna komisija u Vodojanu izključila je naime dvojicu izbornika bez ikakvog opravdanog razloga, akoprem su prije podne glasovali bez prigovora.

Na ovaj način dogodilo se, da je dr. Vergottini zadobio 93 glasa, a hrvatski kandidat dr. Laginja ostade sa 91 glasom u manjini.

Kako nekorektno se je ponašao u vrijeme izbornog čina politički izborni komesar u Poreču, već je gore navedeno. Još je ovdje spomenuti, da dočim je u Koprnu i Vodojanu izbor započeo pred podne, a o podne već zaključen bio, onaj u Poreču je po odredbi ces. kr. namjestničkog savjetnika Elushegga, koji je čitli izbor vodio, jedva u 12 sati; započeo, da tim przi članovom komisije priliku obavijestiti se o rezultatu u ostalih izbornih kotarih i polag toga da uredo dalnji postupak. U istinu dobivali su za trajanja izbornog čina telegrame iz obiju ostalih kotara i saslušale razmjjer glasova. To mogu ako treba dokazati oba hrvatska člana komisije Ritoša Antun i Marko Žiković.

Ući izbor urećen bi na 4 sata poslije podne, što se je naznailo bubnjanjem. Izbornici, kao i hrvatski članovi komisije, došli su točno u izboru dvoranu, talijanski pako članovi nisu se odmah prikazali.

Ovi su naime medjutim odpsalili komi po izvatata dva talijanska izbornika i radi toga htjedose zavlačiti početak izbora.

Izbornici izgubiše ustrijpljivost, a Marko Žiković protestirao je glasno proti tom zavlačenju.

Tekar onda je ces. kr. namjestnički savjetnik Elushegg dao pozvati talijanske članove komisije i otvoriti izbor iz 4 1/2 sata.

U takovih okolnostih nije čudo, da je hrvatsko pućanstvo ovoga kotara izgubilo sve pouzdanje u nepristranosti i pravednost k. kr. oblasti i čudom se pita, da li je to moguće, da se u jednoj ustavnoj državi mogu događajati slične nezakonitosti, kojne samo da nepodpadaju kazni, nego se obavljaju uz intervenciju k. kr. oblasti.

Svaki ugled pred zakonom i svako pouzdanje u njegovu moć mora izčeznuti iz srca ovdješnjeg ladanjskog pućanstva, kad sa vlastitim očmi vidi, kako se pod noge bacu zakon, kako se državljanom, koji kojim nije bilo prigovora radi usećenja u izborne liste, sa najpodližijim iskancami oduzimlje pravo izbora u prisutnosti k. kr. kotarskog kapetana, dakle upravo one oblasti, koja je bez ikakvog ustrućavanja izdala izkzernice.

Zastupnik, koji je sa takovimi sredstvi zadobio većinu, neima nikakvoga prava sjediti u ovoj visokoj kući, a moral i zakon zahtjevaju, da se dade čim prije zadovoljština hrvatskim biracem, koje se je teško uvredilo, krajeć im najsvrjetije državljanско pravo.

Mi ponizno podpisani izbornici, koji smo glasovali za alavenskog kandidata dra. Matka Laginju, dočitno, koji bismo bili za njega glasovali, da nismo nepravedno od glasovanja izkljućeni bili, utičemo se toj visokoj kući, poniznom molbom, da bi lista blaghotno uništila izbor porvanog gospodina dra. Tome Vergottini i blagovoljština priznati gospodina dra. Matka Laginju izabranim zastupnikom za izborni kotar ladanjskih obćina Poreča Pule-Eopra. (Sliede potpisi).

DOPISI

Oprtalj dne 1. maja 1891. (Konac)

Nu obćinsko glavarstvo piše opeta pa napokon dodje glavar, da i osobno protestira proti dolazku. Čudno al istinito! Obćinsko glavarstvo protestira službeno proti dolazku četirih, pet svećenika svomu bratu, prijatelju i drugu! Vriedi zbilja, da se to razbilježi. Tako nizko može spasti jedino etrašču zaslijepljeno glavarstvo! Il je možda predviđjalo obćinsko glavarstvo, da prieti kakva pogibelj gradjanom oprtaljistikim od strane svećenstva? Zar je mislilo obćinsko glavarstvo, da će svećenstvo napasti gradjanstvo? Ako je, zašto nije onda zatražilo pomoći kod k. kr. žandarstva u Motovnu ili kod 12. mokrta regimentu vojnika? Ako su se gradjani tako plašili svećenstva, zašto se nisu pozatvarali u svoje kuće ključom i kraćunom? Il je možda obćinsko glavarstvo znalo već unaprijed, da će gradjani napasti svećenike? Tako će biti već dvojbe. Zašto pa nije onda isto zatražilo pomoći kod k. kr. oblasti, da osjeurga svećenstvo pred divljam fukarom? Il je možda isto glavarstvo odobravalo toj podlu i pogibeljnu osnovu. Protesti službeni nekorište — što dakle učiniti? Smašnut svećenike nije tako lahko — što dakle? Ne manjka ako ne da skote iz kože. "Mudro glave" late se opet pera pa drljaj: "Non volemo preti croati a Portole", "sincerità o partenza", "spocriti", to se pouvaćenih moždjana izlijevi i pribiv te plakate na zidine zaljajaju se u stadak san. Osvanu dan 15. Vojkoveđje uredo četu u kojoj se nalaze i ne-

koji obćinski zastupnici. Naoružani svak svojim izabranim oružjem, zleće kao utaborena vojska pred loćom; zveketanje oružja čujeć čak do sv. Lucije. Mislio bih, da je vojam. Svećenici dolaze jedan po jedan, stapa je mirno u grad. Djeturiija ih čeka već izvan grada, a na vratih grada piće, više, grdi, biesna svjetina, mislio bih, da se nalazi u kakvoj menađeriji. Krik, urlkanje i biesna vika neima kraja ni kooća. Svećenici ida mirno, a svjetina odgovara bećanjem bista i kameaja za njima. Sve strahovanje nije bilo ipak kadro, da pomati veselja medju svećenicima. U bratskom krugu, u veselom razgovoru, čudeć se, kako se može tako nizko spasti, odluču, da se "in corpore" predstave obćinskom glavaru gosp. Zontu. Salju mu laskavo pismo, kano ga ići pozdraviti i zajedno pitat za obracu, al obć. glavar g. Zonta odgovara, da jih neprima. Što dakle? Nije drugo, već vi svećenici skitnite s pletci — uzdaje se u se i u svoje kljase, danas vam je određeno, da puzite kosti u Oprtlju po bielom danu. Svećenici izlaze iz župnog dvora, prolaze kroz gradsku ulicu, fukara piće, više: "fuori il decano" itd. misli, da se nalazi medju divljom svieradi. Svjetina tuli, urlice, a gruda zemlje pada medju svećenike; fukara još bući, svećenstvo se naglo odaleći, ponjev sobom uspr-spomen talijanske obrabe.

Napadaj na svećenstvo dekanata oprtaljskog u Oprtlju ne smije, ne može ostati u zaboravi. Dne 15. aprila nanećena je uvrieda ne pojedinau samo svećenikom, već celom jednom dekanatu, tjelu dakle moralnom. Svećenstvo jednog dekanata predstavlja jedan dio crkvene oblasti, koja nesmije biti podređjena, potlačena od svjetovne vlasti. Jedna vlad mora se na drugu naslanjati, niti može jedna bez druge obstojati, napredovati. Taj dan nanećena je uvrieda vlasti crkvenoj, ne od pojedinih osoba, već od celog jednog gradića iz zammi možda nekoje osobe, uz znanje i muk obćinskog glavarstva, kao svjetovne vlasti. Može i samije li to ostati nekažnjeno? Tko je uzrok tom napadaju? Koji su počinitelji moralni? Nije teško pogoditi! Oblasti će iztrajivanjem lahko to saznati. A ti zar da ostanu nekažnjeni? Nadamo se od k. kr. kapetana viteza Elushegga, da će učiniti shodne korake, da pronadje one, koji su na čelu toj neotesanoj četi, te da će sa istim najsvrjetije postupati i zabraniiti, da se takove sablazni više ne ponove. Il će si morat zlostavljeni svećenici, ako se slični prizori opet pojave — sami pravicu krojiti? Videssant consules!

Na koncu napominjemo, da se taj barbarak čin vrlo dojmio hrvatskog pućanstva celog dekanata; muziko i žensko, malo i veliko najodlućnije odsudjuje taj prostački čin; sve vapi ez ovcicim. Mužki kažu, da neće više u krme, trañke itd. i pravo je; ženske da neće više u njihove dućeno i opet pravo imadu, osveta je to plamenita i pravedna. Sve drži za stalno, da će ces. kr. kot. kapetanat učiniti već jednom kraj takom sablaznim?), koje se toli često u Oprtlju događaju; nekoji izvanjski obćinski zastupnici dogovaraju se, da će se osobno predstaviti kapetanu u Poreču i prosvjedovati proti obćinskomu glavarstvu, koje nije preduzelo shodne mjere, da se ta sablazn ne dogodi, koja je na samotu celog obćini. Drugi opeta očekuju, da će više oblasti namjestiti u Oprtlju k. kr. žandarstvo. Isti evidjavniji gradjani reć bi, da se srazne tog evog čina. Umjerjeniji medju njima ga odsuduju, strame se o tom na javi govornij pred istim kmetom, kojeg oni inače "čavom" nazivlje, al koji jim može nešto doviknuti: sramite se bezobraznici, nije za vas svietlo božijek dana — u špije — u čumu divljacij!

*) Mi dvojimo vrie. Op. Ured.

Pogled po svietu.

Trat, dne 20. maja 1891.

Austro-Ugarska: Radi duhovskih blagdana bijahu prekinute sjednice carevinskoga vieća do danas. Česki zastupnici, njekeji ministri, te trojica hrvatskih zastupnika bijahu u ragu prigodom otvorenja zemaljske izložbe. Kao zastupnik Njeg. Velić. cesara i kralja Frana Josipa I. otvorio je izložbu svećanim načinom nadvojvoda i cesarov brat Karlo Ljudevit. U svom govoru iztaknuo je ogromni napredak, što ga je učinio česki narod u novije doba u svakoj situci gospodarstva, obrta, umjetnosti i znanosti. Nadvojvoda reče "medju ostalim, da je česka izložba toli sjajna, da on sjajnije ješte vidio nije. Ta pohvala sa toli visokoga mjesta vriedi za kraljevinu Česku tim više, što su izložbu privredili sami Česi bez sudjelovanja Niemaca, koji su mislili, da izložba bez njih nemože uspjeti.

Razprava o državnom proračunu u carevin-kom vieću započeti će početkom budućega mjeseca, te će potrajati valjda čitav mjesec. Do početka te razprave doći će valjda na dnevni red i izvješće o izboru dr. Vergottini-a, koji sjedi u Beču kano da je najzakonitije izabran.

Prigodom otvorenja izložbe u Pragu kanili su djaci českih visokih škola odbrzavati sastanak slavenskog dječstva Austro-Ugarske. U zadnjem trenutku zabranilo je redarstvo obdržavanje toga sastanka.

Srbija: Medju viestmi naći će čitatelji popisano kako je radikalna vlada protjerala iz domovine nesretnu kraljicu Nataliju. Razkralju Milanu pošlo je za rukom, da silom protjera svoju suprugu iz Srbije, koju je on za zdjelu leće svojojvoljno ostavio.

Grčka: Na otoku Krfu pobunili se kršćani proti židovom, koji su narod silno derali i druga zloćinstva na kršćanskom pućanstvu poćinili. Pojedina vlasti poslale su svoje ratne brodove na zaštitu svojih podanikah, nalazećih se na tom otoku.

Razgovor

med Ivanom i Petrom

pred crkvom sv. Martina na Buzelćini.

Ivan. A hvala Bogu lep je dan. Kako ugodno sneće pripite. Melići i murvice već su ulistale. Iz zime smo već izali. Molio sam pred piljem Majko Božje sedam zalosti onako od arca pak skoro, da sam se spatio dolazeći do te naše lepe crkvice.

Petar. A za koga si molio? Valjda za sebe?

Ivan. Treba mi puno. Bog se smilaj na me, ali dobri Bog se smilaj i na one tamo gore.

Petar. Prave imaš. Sada znam kamo meriti. Ti nemožeš zaboraviti valjda korizmene dane i onaj ropotar? Ali umiri se. Kada je trnje urodilo grozdjem? Zlo drvo nemože dati dobra ploda. To činja u crkvi i izvan crkve. Prosi ih se, molji, zaklinje ih neki mladuhi i staruhi kao da imaju voskom.

zadopljene-ni kad im čovek istina gudi.

Ivan. Istina ih bude kao svetlost bolne oči. Teško za takove ljude —

Petar. Bodo i mene jedna stvar. Teško Buzecini i ovaj Istru ako nebuda neki brzo progledali.

Ivan. Ti misliš na oblasti?

Petar. Pogodio si. U Buzetu i u Istri u sadašnje vrijeme kao da nije oblasti, koja zapovieda. Nijistarij kao da je sve slobodno. Oni mogu javno i tajno do zle volje gredit i papa i fratra, načelnika i druge poglavare; izmislijavati najsmradnije laži, navaljivati ča u svete crkve i tame pobožna puk buniti. Vikati i kričati po danu i noći, razbijati prozore, blatići kuće, onevočivati svele vreme, pogrdjivati najveće svetinje boje i narodne. To smo vidili u Buzetu, Poreču i po drugih mestih, a nijedan da bi se maknuo. O nesretni ljudi! Ivano mi se kaže mi, kako može kuća stojati ako se istoj kući temelji podkapaju?

Ivan. Vidim: kuća se mora srušiti!

Petar. Mene više puta dolazi na pamet i ovo pitanje: gdje su obćinski sluge, gdje su žandarmi? Zašto su u Buzetu? Zašto im neće više oblasti za povodati, da uzpostavte red, da se Bog, vera i svatije pravo štiju?

Ivan. Ala i meni se upravo gadilo kad sam dočuo, da su onakru hajku digli na neke kmete, koji sigurno nebi bili ni pisnuli ni vranili kad nebi bili opetovano onako bezarumno izazvani; ali onepovke: „porco schiavo, mostro“ itd. itd. bi i mrtve probudilo!

Petar. Pak ravno za vazam su zatvorili onog valdića iz sv. Ivana!

Ivan. Misliš da je kriv?

Petar. Ravno radi toga neka se stroga iztraga poverde pa bio kriv tko mu drago, neka se po zakonu kazni. — Svetovranca se odmah zatvorilo, za koga će mnogi priseti, da nije viknuo: „Viva Italia!“ nego on besede viknuo je jedan poteg ih buzetaki, koji još danas nedaje mira nikomuo poštenomuo u gradu. Pak zašto nisu hteli onako strogo postupati sa onim mesarom, koji je takodjer od zakonitog mjesta bio odučen s istoga uzroka? Kao se to postupa? S buzetskomo nijistarijom imati toliko obzira, a jednog kmeta, koji u nikoga ne dira dok nije brutalno izazvan, onako naglo pritvoriti. Aj! pravice, gdje si?

Ivan. Oho! Ti ave više ranu otvaraš, a i pravo imaš. Neka svet vidi: čuje. Ti me tim sjećas na škole — ma buduću prosti seljanin, ti morda nezaš kako stojimo sa školom.

Petar. Nu čuo sam nešto ali kaže mi ti, koji kao zastupnik više vidiš i čuješ.

Ivan. Čuj me dakle i pazi. Naša hrvatska ili slovenska škola ima djece mužke i ženske do dve eto, koje pončava jedan jedini učitelj, a ima pravo pred nebom i zemljom na dva učitelja i najmanje jednu učiteljicu.

Petar. Aj! per diana po — zašto ne pišu na kapitaat, na školoko viće. Ta roditelji one djece su sto puta bolji Austrijci nego Buzecani u gradu, pak kada plaćaju porez na školu, zašto je nedaju onakvu kakvu trebaju. Pred zakonom smo valjda svi jednaki?

Ivan. Pisalo se pisalo za dotične oblasti, ali čekaruo još danas slavni odgovor od slavne ot... Još jednu tisuću. Ta je pak tušto kako onaj mačak, kojeg je onaj Erippo klješćami ulovio za rep, odrli, pak ga pojio.

Petar. Ala nečali se. Govori!

(Konac sledi).

Franina i Jurina

Fr. Ala vridaega plovana da imaju naši susedi u Kringi.

Jur. Mooo, ma je rojen va Pazine.

Fr. Vero da je tako mehkega srca, da bi daš svojemuo čoviku i robu sa sebe.

Jur. Ter neka daje svojo samo neka nedanić od crkvene svojemuo kunjadu.

Fr. Joh ti budi onakov mužina!

Jur. Ki zas onako ljep hiko brzuit oko zateh popi i fratri i drugih poštenih mužih.

Fr. Ča čes, morda mu se je bia storila jezika.

Jur. Neka si ga da odriat pak će ga proč volja zabadat se u naše poštene i vridne mužie.

Različite vesti.

Zapljena. Današnjega broja prvu nakladu zaplenilo nam je državno odvjetništvo radi vesti u kojoj smo govorili o imenovanju u sudstvu. Mi smo za naše čitatelje priredili drugu nakladu.

Imenovanje. Dr. Milan Rešetar, profesor na gimnaziji u Splitu imenovan je urednikom hrvatskoga izdanja državnoga zakonskoga lista kod c. kr. ministarstva unutarnjih posala u Beču.

Imenovanje u sudstvu. Službeni list bečke vlade donosi imenovanje sudaca u Pazinu i Bujab. Za prvo mjesto imenovan je sudbeni pristav g. Appolonio a za drugo sudbeni pristav g. Weinfeld.

Našim čitateljima. Mnogi naših čitatelja nisu nam još poslali predplate niti za prvi tečaj, komu se eto primiče konac. Imade na žalost i takovih, koji nam duguju predplate i za više godina. Sto da rećemo o njima? Sudila njim savjesti. A što da kažemo o nekih tobož rodoljubnih obćanah, koje nam već davno duguju poročie sove za oplate, a na naše opetovane molbe za izplatu niti se neobaziru. *Mozda čekaju, da ih pozovemo jasno u listu pužima naslorom? Opominjemo dakle sve naše dužnike, da učine čim prije svoju dužnost.*

K izborom u Istri. Kako nam je jučer iz Beča brzojavljeno, predlaže odbor za odvjerlojenje izbora zastupnika za istarske gradove g. dra. Rizzi-a, da se pozove vladu neka naloži činovnikom strogo provodjanje zakona prigodom izbora u Istri. Kad je onaj sl. odbor došao do takva zaključka izpitujući izbor dra. Rizzi-a, što će tekar kazati kad bude izvestio o krasnom izboru (!?) gosp. Tomaza Vergottina?

Iz Mošeničke drage pišu nam 18. t. m. Milo nam je osobito, g. uredniče, što možemo putem Vašeg velečienjenog lista javiti premlom rodu kako smo ovdje dočekali skromno ali srdačno našega obljubljenoga nadpastira presvj. g. dra. Ivana Glavinu.

Mi u Dragi pripravimo mu liep slavaluk sa napisom: „Naša diko, naša slavo, zdravo!“ Tuj ga je dočekalo mlada i staro, mužko i žensko, sve željno, da vidi svoga nadpastira, da mu se smjerno pokloni i da primi napokon njegov blagoslov.

Naša mladež, vesela srca i lahkih nogah, uputi se odevu u Mošeniće, veru se strmicom i kraticom, da tako pretečo košiju presvj. biskupa i prije njega na mjesto stigne. I u Mošenićah podigoše slavalok sa napisom: „Tebi ovec naše Vroje“. Uz slavalok poredao je naš vriedni učitelj g. A. Justi školsku djecu te tuj čekao visokoga gosta, da ga poželji obćinskoga zastupstva pozdravi u ime Mošenićana. G. Justi izpuni krasno svoju zadaću pozdraviv valjano g. biskupa. Kad je među ostalim spomenuo našega nezabornoga župnika Marina, koji sniva vječni sanak u slovenskoj zemlji Gorickoj, izjavio nam je suzu žalostnicu i težki zdah vinuo se iz praih naših put nebeske visine. Presvietli gost, odgovarajuć na pozdrav, utješii čestite Mošenićane radi smrti obljubljenoga župnika zaželiv im dostojnoga mu nasljednika. Kakvih desetak koraca napram gradu čekao je presvetloga domaći župe-npravitelj to g. kapelan i mnogobrojno obćinstvo sa zastavami i dupliri. Nakon kratka pozdrava kreću sva ta povorka prama župnoj crkvi, gdje se je naš visoki gost pomolio Svevišnjemu.

Vrativ se odatle u župni stan dočeka ga opet školska mladež pred vratima župne kuće, gdje se je pustio u razgovor sa g. učiteljem popitav se o školskih odnosjih, o broju djece, o polaznja škole itd.

Eto, tako smo mi dočekali i primili presvj. biskupa, a tako smo ga i odpristili kličić nam pri dolasku i odlasku u duhu iz zahvalna srca: „Naša diko, naša slavo, zdravo! zdravo!“

I opet divljački izgredi i opet talijanska ugladjenost. Pišu nam iz Buzeta: Bi reć, da su Talijani u Istri doista podirijali i pobiesnili. Izgredi su na dnevnomo redu. Još nismo zaboravili one kod labura u Kopru, Poreču i Viskajano, one kod novčenja u Poreču i u Buzetu, kad evonovih u Opstiju i u Bujab. o kojih ste obavijestili čitance u broju 20. Šad evoj još jednoga u Buzetu. Na 6. t. m. polaj je procesija od župne crkve k zavjetnoj crkvi Majke Božije u Stravi. Jer ima ovdje malo Talijana i jer gospoda za crkvene obrede ne mare, obćestvovali su procesiju u velikom broju samo kretati crkvene ruke sa svojim obitelji. Ovo godine došlo je i nekoliko buzetakah gospodićana i gospodićica — ako jih se može tako svati. Trćanske šešolote i fakinaže usigore vrsti nebi se bila ponasala onako, kako su se oni ponosili. Smijali se i glasno se razgovarali, gurali se sad amo, sad tamo; stajali na pete sad jednomu sad drugomu, bockali po glavah sa suncobrani; jeli jaje, pa bacali lupine med ljubne govoreć: „čapć, manjš kroatij“, nosili majave pa njimi udarali djecu, vičuć njim: „čari“, kako se ovdje volovom viče: „eins, evaj, aranti kroatij colla procession“; pušili; onim, koji bi jih ukoralali, odgovarali su: „la strada se per tutti“, pa se rugali: „o che bel tipo; o che bel campion; che imbilaba, che i ga čapa i doveva andar in specieria per farse la passar“ itd. Kad njim se i to malo činilo počeli su i pjevati, paće dječiti i kričati porugljivo litanije. Pjevali su tako, da bi počeli prije ili kasnije pjevaca, pa bi i svršili prije ili kasnije. Mukom se je procesija dovršila, a i mukom se je pobožni puk održao, da ne nashrupi na bezobrazne gospodićine i gospodićice, pa da jih na mjestu smrti i kazni za njihove bogumazke čine. Po njih sudite kakovi su njihovi otc i njihove majke, koje su jih usgajile, po njih sudite kakovi će oni biti otc i majke i kakovu će opet oni djecu usgajiti. O tuzna Istro, kod takovih tvojih prosjetejlja!

Ilgred je prijavljen i sudbenoj i političkoj oblasti, pa se nadamo, da će one anati kazniti izgrednike na način, da bude drugim za primjer. Za nered, koji se sbio prigodom novčenja, gdje je jedan građanin viknuo: „viva l' Italia!“ sud je ustupio spiso političkoj oblasti za njezino uređovanje. Ovdje toga ne može, ovdje mora kazniti izgrednike po kaznomuo zakonu. Zato ipak politička oblast nebi imala mirovati. Po izgredih, što se događaju u raznih mjestih Istre, vidi se, da se to nekako sporazumno radi. Vriedja se kmeta u njegovom narodnom čustvu, vriedja ga se u vjerskom čustvu, vriedja se njegove avćenike i on štiti, on miruje; ali može i njemu prekipiti. Što bi se moglo tad dogoditi, toga se nemože predvidjeti. Odgovornost bi pala ne samo na izgrednike, nego i na one, koji nisu znali izgrede prepričiti. Nebi ni obćina bila bez odgovornosti. Kad živina pobiesni, vežo ju se i sa dva konopa. Kada čovjek podirija daje mu se no jednoga, nego i dva strazara. I naša obćina neka znaoštri redarstvo, neka postavi još jednu strazu, a troškove neka nose oni, sbog kojih se je ta straza postavila.

Oprić (obćina Lovran). Danas primih hrappvom težačkom rukom lahko pero, da Vam prijavim nekoje nepodobitine, za koje donah u našem Lovranu. U novrije vrijeme piše se na našem obćinskomo glavvarstvu hrvatski, što je svim poštenim obćinarom milo i drago. Nedavno bijaše savrana hrvatskimi pozivi sjednica mjestnoga školskoga viće. Tomu pozivu odazvao se jedini učitelj iz Mošenića. Gg. župnik i učitelj iz Berseća bijašu zapričeni svojim poslom. Naš učitelj g. V. Grosman nije došao na sjednicu, jer da ga noge bole, dočim znamo, da se potruđi u crkvu, gdje igra na orguljah. Ali de, sjediti kod sjednice i igrati na orgulje, jest posvo drugi posao. Drugi članovi toga vića zabacili pozive, jer da oni hrvatski neznadu. Medju ovimi da je g. župnik i bivši obćinski načelnik g. Gulletich (!?). Ovomu se neču dimo, jer mu ime kaže, da je iz Firenze, ali nemožemo nikako vjerovati, da je i naš veleč. Pre-Zvane zaboravio poslije smrti nezaboravnoga Dobrilo hrvatski.

Tako, gospoda moja, tako! Bar nam šim kažete koliko Vam na srcu leži škola, naš napredak, naše duševno i tjelesno dobro. Govorite i nadalje, da ste vi prijatelji puna, promicatelji prosviete, ali nek vam to čuk vjeruje, jer mi lje nećemo.

P—č.

Iz Opstija nam pišu, da se onomu pučanstvu predstavljaju dva gospodina, kao izastlanstvo oblasti, koje imade ustanovu, gdje da se postavie mostovi preko vadah. Štrakoga seljaka pitaju posrbice gdje da

bi želio imati most, a kad on neodgovara, jer zna da neće biti iz toga ništa, onda mu oni sami ponude mjesto za koje znadu, da je za potrebe toga seljaka najsgodnije. Kmeti znajuć, da je to gospodski varka, kojom se sadaju još koga s takvimi obćanjji zahlepitii, niti se neobaziru na to putovanje, dapače se nisu niti odavrali posiva obćinskoga sluge, koji je došao u sela ljude nagovarati, da bi se priklijčili tomuo povjerenstvu i tako je povjerenstvo, koje dakako nije bilo službene obćinano, činio obćadljalo, pak se je neobavljena posla vratilo kući. Kažemo neobavljena posla, jer počio se kmeti nedadu već varati, onda tui komisiji posao uspio nije, jer je to pravi njezin zadatak; dočim će mostovi ostati i usnapijed pitanje, koje će služiti za meku, na koju bi se imali loviti lahkovjerni. Mi se čudimo talijanskoj gospodi, koja još uvijek misle, da se naš puk može svakojakimi obćevanjji zavarati i odvraćati od sudjelovanja u javnom životu, te jim ovim poručijemo, da nas obćevanja o gradnji mostovah neće odvratiti od toga sudjelovanja, što ćemo pokazati kod svih budućih izbora.

Glavna skupščina slaveneka čitavnice u Puli obdržavati će se u nedelju dne 24. t. m. u 4 sata poslije podne u društvenih prostorijah sa sljedećim dnevnim redom: 1. Pozdrav predjednika. 2. Izvješće odbora. 3. Izbor novoga odbora. 4. Predložii članova. Odstupajući odbor molii svu gg. članove, da bi se u što većem broju na skupščini sastali.

Ravnopravnost na obćinskomo glavvarstvu u Poreču. Dne 17. t. m. donio je naš obćinar iz Poreča na obćinsko poglavarstvo hrvatski sastavljeniu molbu. Gospoda činovnici nehtjedioše primiti molbu, jer da je pisana u nepoznatom njim jeziku. Molbu tu primise na zapisnik tekar deset dana kasnije pošto ju je molitelj talijanski protumacio. U obćini Poreč imade preko polovice obćinara hrvatskoga jezika, što se je pokazalo i prigodom zadnjih državnih izbora, pak svi ti obćinari neimaju prava, da se služe na obćini ni natmeno ni pisмено svojim jezikom, jer da neima činovnika, koji bi hrvatski znau. Zar nisu to upravo „specialno“ istarski odnošaji? Našao se je dapače tako drozvit činovnik, koji je hrvatsku molbu okratio, da je to raski spis, te da ga nerazumij. Neće li to reći, da se gospoda šale i podruguju sa ubogim kmetom, koji nenalazi nitvje pravice i za kojega je zakon samo u mrtvih knjigah? Neznadi li to izazivati puk, te sijati nemir i neslogu? U ostalom tko sije vjetar žanje obćeno buru!

Treća skupščina „Zaveza učiteljskih društva“ izpala je kako se nije valjda kiliti sam odbor nađao. Slavenekoga učiteljstva jednoga i drugoga spala nadobilo je iz raznih naših pokrajnah oko 250, što svjedoci, da naše narodno učiteljstvo shvaća svoju zadaću i da ga spaja čvrst vez kolegijalnosti. U sobotu popodne razpravljali su pojedini odjerci a na večer bijaše koncert, koji je krasno uspio. Velika dvorana u vrtu gostiona, „Berger“ pod kaštelom bijaše tako natpuna, da su mnogi morali ostati vani u vrtu. U nedelju u jutro bijaše svečana sv. misa, kod koje su gg. učitelji pjevali Ne ved o v mieu, a kasnije sastali se svi kod skupnih razpravah o raznih školskih pitanja. Poslije skupščine bijaše skupni objed, kod kojeg su naši mili gosti nadzdravili trćanskim slavenekim društvom, na čemu njim se zahvališe njekoji naši rodoljubi. Poslije podne krenu većina gg. učitelja i učiteljica u Miramar, odakle su njekoji duma odputovali, a drugi se opetu Trst vratili, gdje njim je pjevačko društvo „Adrija“ iz Barkovlje na čast veselice pripravilo.

Na koncu spominjemo, da je ovdasnje redarstvo prve dvie točke koncertnog programa zaboranilo. Napokon nam valja takodjer spomenuti, da bijaše premalo naših učitelja i učiteljica iz Istre, što se mora svakako požaliti.

Pepis pučanstva u Istri. Glasilo zemaljskoga odbora u Poreču „L'Istria“ doniela je u zadnjem broju tabelu o poslednjem popisu pučanstva u Istri. Pošto nam danas nedopuščia prostor lista, da se potanje osvrnemo na taj popis, tu si pridržajemo već u budućem broju progovoriti o tom polbiže. Premda je pako taj popis proveden većinom od naših narodnih protivnika, koji su na hiljade osoba našega jezika uvrtili medju Talijane, to ipak radostno izitićemo, da se je broj Hrvata i Slovenaca Istre od god. 1880. za preke 20.000 pomnožao, dočim su poskočili Talijani samo za 5600. Hrvata i Slovenaca imade u Istri i u otcob preko 165.000 dočim je Talijana nešto preko 118.000.

Izlet Primorskog planinskog društvo pridrejuje dne 23. t. m. izlet na naša

Učku... Odlazak iz Rieke u subotu dne 23. t. m. po podne željeznicom do Matija; ovdje pjesme do "Poklona"; predviđajuće u kući austrijskoga planinskoga društva pod Učkom. Dne 24. t. m. jutrom u neposrednoj blizini na vrh Učke. Povratka po dogovoru preko Opatije ili Matija. Članovi valja da uzmu sobom službeni znak, jer plaćaju kao članovi planinskoga društva samo polovično za enotičke.

Nadamo se, da će se koji od gg. izniknika sjetiti i našega lista.

Putovanje dopisnice iz Poreča u Karlovcima. Pod tim naslovom javlja nam prijatelj Poreča, da je odposlao nedavno dopisnicu hrvatskim naslovom iz Poreča u Karlovcima — dakle u susjedni politički kotar Karlovcima — a sudbeni kotar Vodnjana. Dopisnica ta putovala je čak u Beč odakle se vratila u Istru sa opakom: "Karnica, Istru kod Vodnjana". Nakon petnaestogodinstva stignu sretno u opredjeljeno mjesto — u Karnicu u Beču znadu na koji mjesto gdje je Karnica, a u Poreču toga znadu ili neće da znadu. Gosp. upravljatelj pošta u Poreču, koji preporučamo da toplije ovdajšnjem razmatljaču pošta brzojavu — znade zista bolje, gdje su onje koji naš svećenik, koji je njemu njegovim talijanskim drugovom mrzak kao djavalo, nego li gdje su pojedina hrvatska mjesta u Istri. Tako se događaju čuda, gdje se pačaju u politiku oni, koji su to nisu i koji se tim pačati nebi smieli.

Banka "Slavija" razasala je prošlih dana zaključni račun za godinu 1890. Iz obširnoga izvješća, kojemu su priloženi vrlo pregledno sastavljeni računi, vidimo sljedeće brojke: Koneom godine 1890. imalo je valjanosti na život 31.139.853 gvaravajućih ugovora za kapital od 21.759.439 for; proti požaru 186.464 osjegovajućih ugovora za kapital od 193.793.247 for. Sigurnine primila je banka 1.691.894 fr. 70 nvt. toliko dakle, da se u tom moze obratiti sa svakim domaćim i tuđim osjegovajućim društvom. Što se napose tiče uzajamnih osjegovajućih društva, valja nam iztknuti, da je banka "Slavija" preostala u roku od 22 godine sve slične njoj zavode, premda obstoje nekogji do petdeset i više godina.

Članovom uzajamno-osjegovajućim društvu izplatila je "Slavija" prošle godine 498.291 for. 78 nvt. Njzane zaklade imalo u okruglom broju šest milijuna funti. Čistoga dobitka preostalo je for. 209.641 i 36 nvt. odakle će se upotrebiti 100.000 for. 83 nvt. onim članovom odjela osjegovanja života, koji plaćaju već godinu osjegovanju, 10% dividende; ostatak pripasti će pričuvnim zakladam. U potpunosti brino se "Slavija" za svoje društvo i zastupstvo, jer je za ove godine imala posebne mitovinske zaklade od 100.000 for. 35 nvt. i 101.662 for. i 90 nvt. imetka. Za škodu izdala je "Slavija" tečajem 22. dana liepu svotu od 18.245.999 for. 22 nvt.

Ivo je u istinu uspješno djelovanje, koje nam valja čestitati savjestnoj upravi zaklada zavoda. Obzirno na takove uspjehe osjegovanja su vrijedni oni rodoljubi, koji su često iz budi kojeg razloga prvenstvo u našem često inozemskim zavodom prednost davali samom "Slavijom". Nevalja nam da zajedno izičemo "Svoji članovi" već to treba i čijom dokazati.

Tvorona natječaja pet mjesata osjegovarskom zavodu u Poreču. Predsjednik toga zavoda raspisalo je natječaja za besplatnih mjesata u zemaljskom osjegovarskom zavodu za školeko vrijeme 1891. 92. Od molitelja zahtjeva se:

- 1. krstni list, kojim se dokazuje, da molitelj bar 16 godina;
- 2. svjedočbu obćinskoga glavarstva, kojim se dokazuje, da molitelj pripada zemaljskomu stališu;
- 3. svjedočbu, da molitelj poznaje prve osjegovarske uvjete i da znade čitati i pisati.

Napokon treba da su molitelji obskrbljeni odjelom za radnju i sa blagdan. Mjesta podieluju zemaljski odbor u Poreču.

Molbo valja poslati do 15. junija t. g. u upraviteljstvu gospodarskoga zavoda u Poreču.

Natječaja za tri smera. Savez hrvatskih planinskih društva raspisuje natječaja za tri smera. Skladati imadu se sporovi za koja gila po mogućnosti značaja srodna planinskim napjevima, da se laglje svojim narodna postati uzmožna. Rieci i planinske kompozicije propušta se skladatelju. Skladbe opredieluju se tri nagrade: prva nagrada zagrebačkih gospođa od 15 dukata u zlatu. Druga nagrada načelnika toga grada Zagreba od 10 dukata u

zlatu. Treća nagrada samoga pjevačkog saveza od 8 dukata u zlatu. Natjecati se mogu skladatelji svih slavenskih plemena na jugu. Kompozicije valja se centralnom odborn pjev. saveza, na ruke predsjednika F. Arnolda, kr. jav. bilježnika u Zagrebu, do 1. koivozra t. g. Skladatelji neka napišu svojom rukom pripisanu skladbu, te neka je provide sa geslom, a u zatvorenom omotu pod istim geslom neka ubilježe svoje ime i obitavalište. Skladbe prosuditi će odbor petorice glasbenika i estetičara, stojećih dakako izvan natječaja.

Sud će se proglasiti i nagrade podieliti u glavnoj skupštini pjev. saveza održavanog dne 7. septembra 1891. u Zagrebu prigodom jubilarne izložbe gospodarskog društva. Savez stiče na nenagradjene kompozicije u toliko pravo, što imadu prednost prekupa istih uz sporuzumno sa skladateljem ustanovljenu primjerenu cijenu u svrhu publikacije orakovih skladbah u ovom mjesecičku. — Zagreb, 2. maja 1891. Savez hrv. pjevačkih društva. — Franjo Anouit, predejednik. — Dragutin Lihl, tajnik.

O izgonu kraljice Natalije iz Biograda brzojavljaju dne 19. t. m. Jučer pošlije podne posjetio je ministar predsjednik Pašić kraljicu Nataliju, te ju zamolio, da na kratko vrijeme podje iz Biograda, a vlada joj jamči, da će se poslije moći slobodno u Srbiju vratiti. Kraljica odklonila je tu molbu, te se pozvala na ustav, koji joj daje pravo boraviti u Srbiji. Na to vlada upotriebi proti kraljici silu. U 3 sata pošlije podne zatvorice oružnici sve ulice oko kraljičina stana, a u isto doba posjedauše sve prilaze na kolodvor. U isti čas uzeloše se u dvoršte kraljičina stana oružnici a sijaerom i redarstveni prefekt zamoli poslednji put kraljicu, da dobrovoljno ostavi Biograd, nu ona to izmovicke uzkrati. Medjutim se bješe na kolodvorskoj cesti sgrunulo silno mnoštvo. U 4 1/2 sata dođe konačno upotriebiti silu proti kraljici, a Natalija, koja je taj čas čekala, uzmske pred silom uz prosjev. Na prefektov poziv uzdaje kraljica sa dvjema pratilicama u sijaer, koji ju je, uz jaku pratnju, imao odvresti do parobroda "Deligrada". Čim su kola izasla iz dvorštea kraljičina stana priokčilo je više ljudi kraljicu, nu pratnji pošlije za rukom otvoriti prolaz kroz ljudstvo. Mnoštvo se razisnu za kolima, kličući kraljicu, a sa svih strana stado se pušpanstvo, kupiti i kličati: Živila kraljica Natalija.

Čas zatim navalise na pratnju gradjani i djaci te joj se stadoše groziti, ako ne odstupi. Na parobrodarskoj stanici bješe se medjutim sgrunulo silno mnoštvo, koje koočjima zatvori prolaz. Pratnja zakrenu drugim putem kroz tvrđavu. Kad je to pušpanstvo opazilo, navalni na oružnike pobaca jih sa konja ter razjera kamenjem, a zatim izpregnuvši konje, odvze kraljicu uz burno kličanje u njen stan, dočim su oružnici bojeđ se mnoštva stali bježati. Kraljičin stan obkoli silno mnoštvo, koje ju burno pozdravljaše.

U gradu vlada najveća uzrujanost. Kralj Aleksander boravio je od jučer u jutro u Topčideru. U 6 sati pokazala se kraljica na prozoru, nu nije se mogla zahvaliti, jer se je iz pušpanstva orlo upravo zagližno kličanje. Redarstvo i oružnici uzalud nastojahu, da se protisnu kroz mnoštvo kraljičinu stanu. Pošto je žučana sila znala, da je pušpanstvo odlučilo odneti kraljicu u triumpfu u kraljevski stan, izadje iz vojarne kraljevske garda, to pokuša, da očisti ulice od mnoštva. Mnoštvo usmagne do kraljičina stana te se poče oružanoj sili groziti.

Zapovjednik garde pozva ponovno obćinstvo, da se razidje, nu to mu se izrugavaše. Na to zapoviedi konjanitstvu, da navalni golim oružjem. Mnoštvo pronu na konjanitstvo tuču kamenja te rani više konjanika, a medju tima i jednoga častnika. Uzmišeni pred silom garda izpali u mnoštvo dvie salve, a iz mnoštva pronu se opet gusto kamenje. S obje strane ima ranih i ranjenih. U taj čas izadje iz vojarne pješaštvo, te posjedne sve ulice, koje vode do kraljičina stana. Mnoštvo još uvijek neuzmiče. Iz mnoštva ore se glasovi "Dolje s Pašićem!" Situacija je veoma kritična, pošto je vlada odlučila, da kraljicu na svaki način izagna.

Smioć u 10 sati nalazi vlada, zapovjedniku "Deligrada" da pristane kod Višnjeve i tu dočeka kraljicu, koja bi imala biti prošle noći na parobrod dovedena. Kraljevski namjestnik Ristić odlučio je da kraljicu u ničem nepopusti. Vladin autoritet zasvim je uzdrman, nepodje li joj za rukom slonuti kraljičin odpar. Pušpanstvo upravo odnervirano izjavljuje svoje simpatije kraljici U pol noći vladali su još u gradu nemiri.

Zemun, 19. t. m. Noćas je srbska kraljica Natalija pod jakom oružničkom pratnjom proćerana iz Biograda. — U Biogradu vlada velika uzrujanost. — Pušpanstvo se sukobilo sa oružanom silom. Ima više mrtvih i ranjenih. "Kličica ruskih pjesama", što ih pjeva Slavjanski sa svojim zborom, glasbotorio i udesio za glasovir J. Schinl, kapelnik c. i kr. pješačke pukovnije broj 101. Ove krasne pjesme ruskega naroda priredjene za glasovir našlo su nakladu dioničke tiskare u Zagrebu, te nam bijahu na ogleđ poslane. Proporućujemo je što toplije svakomu prijatelju ruske glasbe. Cijena ojim je 90 nč.

Lutritski brojevi

Dne 16. maja:					
Trst	89	69	47	60	53
Line	11	66	45	2	43
Budapest	45	68	82	40	75
Dne 20. maja:					
Prag	18	5	43	7	80
Lavov	63	8	53	20	12
Meranstadt	57	62	75	86	33

Zahvala. Podpisani drže svojom dužnošću, da izraze ovim putem najdublju zahvalnost slavnoj c. k. žandarmeriji u Bujah, naime po-taje vodji G. Mrach-u i ostaloj trojici gg. žandara, što su dne 8. t. m. podpisane obranili iz očite pogibelj pred biesnom svjetinom, koja reć bi, da bijaše rasknila počinuti i najpodliji čin na podpisanimu, te bi ga bila jamatno i izvela, da aebijase c. k. žandara. > Zavrže Šterna 19. maja 1891. J. Bottegaro v. r. F. Stefanutti v. r. upravitelj.

Br. 968 Natječaja. U smislu zaključka obćinskog zastupstva od 27. aprila 1891 raspisuje se ovim natječaja za mjesto obćinskog zemljomjerca, kojemu će biti zadaća izmjeriti i procieniti obć. zemljišta prigradjena iza izmjerčenja godine 1892, dočino u onih županijah, u kojih nije izmjerenje provedeno, sa godišnjom nagradom od 900 for. Molitelji imadu podnesti svoje molbe podpisanom glavarstvu do 15. junija 1891 i dokazati sve one prednosti, koje se zahtjevaju za takvu službu, kao nauke, do sadnjavanja praksa itd. Uredovni jezik ove obćine jest hrvatski. Glavarstvo obćine Kastav, dne 8. maja 1891. 2-3 Za glavara: Bukić s. r.

Marijaceijske pilule proti zaćopljenju. (Pilulae laxantes mariaz.) Proste skodljivih tvarina, ugodno sredstvo kod težkog probavljenja, zaćopljenje to uslijed tega nastalih obćinljivostih, zaradi kojih se mnogobrojno puta lićebniće pomoći traži. Gotovo i ublaženoć djelovanje bez kraljenja i boli. Polag utisnatu zahtisnu suamka jamči pravo kraljenje. Cijena skatolji 20 nvt., zaboji se 6 skatolja 1 for. Ako se covac unapred pošalje stoji jedaz zaboji sa prostom dostavom samo for. 1.20, dva zaboji for. 2.20, tri zaboji for. 3.20. Lijekarnik C. ERADY, Kromeris (Moravska). Vrat tvarine jest naznačena. — Prodávaj se u svih ljekarnah 8-10

Nova tvornica ŠUMEČIH VODA A. Fonda i P. Acquaroli u ulici "Scuola Nuova" br. 18 (Sr. Jakov na brodu) Trsta, moću uslijed usavršenih sposobnosti strojeva, te radi častnog i obilnog gradiva Šifone, propisanih ministarskom naredbom, koja će stupiti u kriepest progza junija t. g. pričući sada za tada svoje proizrode: odabrane sladovinske "Passerette" i "Šifone" ne samo posre zdrave, već i vrlo jeftine. Naručbe prima putem dopisnica izravno tvornica li 55: Carlo Guarisi, ulica S. Sebastiano broj 511 - Drogerija Arturo Fazzini, Corsia Stadion broj. 22 - Drogerija Antona Ursich-a, Barriera vecchia br. 14. - Trgovac Fr. Marcovich, ulica: Lazzaretto vecchio. 6-21

Popravci i prodaja šivanih strojeva, koji ne-ih toli uporabljenih. Upegljanje električnih strojeva i velocipeda. Izvadja svaku mekaničku radnju. Josip Pizzarello Trst, Via Fontanone br. 12. 4-12

ŠTRCALJKE za modru galicu dobivaju se kod Lebara i Sessa Via Nuova 3. pri zemlji Trst.

Prodaje se Dućan i magazin, ulica: Andrassy-Fiumara-br. 423 na Rieci. Poblize kod našeg uređništva. 9-10

U radionici kleparu JUSTA BIASOTTI opnomočenoćna graditelja vodovoda u željeznih cievih 4-32 Via Barriera vecchia Trst br. 10 gradi i drži na skladištu kupelji u posudah, sa stolcom sa ili bez peći iz cinka čvrsto građene, te izvadja i druge radnje kleparke uz najniže cijene. Siskuje za studence rako vrti, sustava i dublje, vodene igre, "Vastri" "Closest" bez smrada. Kabe, sice i druge posuda lakirane iz cinka. Prodaje vience od kovi za mrtvace.

ZIMOLO-VO poduzetje za sjajne sprovede RIIEKU i TRST Pisanara na Rieci: ulica Andrassy i ugao ulice del Molo br. 727. — Skladišće: ulica Macello vecchio, kuća Bakarčić br. 474.

Priredjuje sprovede, premda mrtvace kamo se hoće i to po kopan i po moru: priugotavlja mrtvace odreć imadu sa skladišću velik izbor porlaćenih mrtvacičkih liezova od kovi; biele odreć iz organina od 10 nvt. napried; odieci iz grmiza od 3 for. napried; bieio lakirane liezove od 1 for. napried; koprene i podglavnjak za mrtve po 20 nvt i više; vience sa trakovi i napisi; vience iz porcelane i biserja, kamelje sa koprenom od 14 nvt napried; voćenice, cvietje te sve ostale za mrtvace potrebite predmete dobiva se uz tako niže cijene, da se neboji konkurencije, kod: 1-12

ZIMOLO-VA poduzetja ulica Andrassy i ugao ulice del Molo broj 727. Mejnarodni promet prvo Primarske družbe za prevazanje mēbliev KONRAD EXNER via Squero Nuovo St. 7, skladišća via Ferriera št. 9 (Telefon št. 265) v Trstau.

Podružnica u Polji, Gorici, na Rieci in v Opatiji Zavod za skrānjevanje mēbliev in efektova. Prevazanje mēbliev, vsprejemlje se na vse strani. - Razpisiljajo in vsprejemljejo se v varetro kotvegi, zaboji, kovi itd. Trgovinska agentura državnih železnice. - Spedićijski bureau c. kr. južne železnice o OPATIJU.

Redna doražanja in odvražanja do in od parnikov - Nakladanja in razpisiljajo se na vse strani. - Zastopniki v vseh mestih doma in v inozemstvu. Služba za pošto, in hitro pošiljajstvo in pošiljajstvo 5-2 priljage.

Glavna agentura paroplovnih družb za Trsto in Dalmaciju. NB. Prazni vorozvi za prevazanje mēbliev odpo-šiljajo se točno na vse postaje. Informacije točno in gratis. Vprašanja je stavljati direktno na centralo v Trstu. 5-8

DROGERIJA na veliko i malo G. B. ANGELI TRST Piazza della Legua br. 1. sa odlikovanom tvornicom kista i velikim skladišćem bova za ulje vlastite priprave. Okvirje engleske, franczcke, nje- maške itd. itd. Osim toga velik izbor MINERALNIH VODA dobavljenih ravno iz vrela zajednice svieće, kamo i: Sumpora iz Romanje za smporati traje, pomjejanoga sa modrom, galicom vrlo fino sameljenoga, uporabiva proti mēbliev (perconpori). 5-8

